

**RADA EURÓPY
VÝBOR MINISTROV****ODPORÚČANIE Č. R (99)14
VÝBORU MINISTROV ČLENSKÝM ŠTÁTOM
O VŠEOBECNÝCH SLUŽBÁCH PRE VEREJNOSŤ TÝKAJÚCICH
SA NOVÝCH KOMUNIKAČNÝCH A INFORMAČNÝCH SLUŽIEB
(Prijaté Výborom ministrov dňa 9. septembra 1999 na 678. zasadnutí
zástupcov ministrov)**

Výbor ministrov podľa ustanovení článku 15.b Štatútu Rady Európy, považujúc za úlohu Rady Európy dosahovať väčšiu súdržnosť jej členov pri zabezpečovaní a realizácii ideálov a princípov, ktoré sú ich spoločným dedičstvom;

odvolávajúc sa na záväzok členských štátov voči základnému právu na slobodu prejavu a právu na informácie, ktoré zaručuje článok 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a poverenie Európskeho súdu pre ľudské práva kontrolou nad dodržiavaním vyššie spomenutého článku;

znovu zdôrazňujúc, že sloboda prejavu a informácií je potrebná na spoločenský, ekonomický, kultúrny a politický vývoj každej ľudskej bytosti a vytvára podmienky na harmonický vývoj spoločenských a kultúrnych skupín, národov a medzinárodného spoločenstva, tak ako je to vyjadrené v Deklarácii o slobode prejavu a informácií z roku 1982;

zdôrazňujúc, že neustály vývoj nových komunikačných a informačných služieb má slúžiť na podporu práva každého človeka na vyjadrovanie, vyhľadávanie, prijímanie a odovzdávanie informácií a myšlienok v prospech každého jednotlivca a demokratickej kultúry ktorejkoľvek spoločnosti;

prijímajúc tento vývoj ako dôležitý faktor, ktorý umožňuje všetkým členským štátom a každému jednotlivcovi, aby sa podieľal na vytváraní koherentnej informačnej spoločnosti po celom európskom kontinente;

odvolávajúc sa na Deklaráciu a Akčný plán 2. schôdze hláv štátov a vlád členských štátov Rady Európy z 11. októbra 1997, na ktorej sa vyššie spomenutí predstavitelia dohodli, že vytvoria európsku politiku na aplikáciu nových informačných technológií;

odvolávajúc sa na Deklaráciu o informačnej spoločnosti a rezolúcie, ktoré schválili zúčastnení ministri na 5. európskej ministerskej konferencii o mediálnej politike, konanej v Solúne 11. a 12. decembra 1997;

súc presvedčený, že nové komunikačné a informačné služby ponúkajú všetkým nové možnosti prístupu k informáciám, vzdelaniu a kultúre;

súc presvedčený aj o tom, že využívanie nových komunikačných a informačných služieb uľahčí a zdokonalí možnosti všetkých podieľať sa na šírení informácií, ako i cezhraničnú komunikáciu, a tým podporí medzinárodné dorozumievanie a vzájomné obohacovanie jednotlivých kultúr;

súc presvedčený aj o tom, že využívanie nových komunikačných a informačných služieb uľahčí účasť každého jednotlivca na verejnom živote, ako aj komunikáciu medzi jednotlivcami a verejnoprávnymi orgánmi a poskytovanie verejných služieb;

uvedomujúc si, že mnohí ľudia v Európe nemajú dostatočný prístup k novým komunikačným a informačným službám a že rozvoj prístupu sa dosiahne ľahšie na úrovni spoločenstva než na úrovni jednotlivca;

uvedomujúc si spoločenské, ekonomické a technické rozdiely existujúce na národnej, regionálnej a lokálnej úrovni a týkajúce sa rozvoja nových komunikačných a informačných služieb;

uvedomujúc si možné vzájomné účinky spolupráce medzi verejnými orgánmi a súkromným sektorom v prospech užívateľov nových komunikačných a informačných služieb;

konštatujúc, že podporí implementáciu princípu univerzálnych služieb spoločnosti týkajúceho sa nových komunikačných a informačných služieb, tak ako je to definované v Rezolúcii č. 1 5. Európskej ministerskej konferencie o mediálnej politike,

odporúča vládam členských štátov, aby:

1. implementovali princípy pripojené k tomuto odporúčaniu a zohľadnili príslušné národné pomery a medzinárodné záväzky;

2. šírili toto odporúčanie a dodatok k nemu a tam, kde je to vhodné, spolu s prekladom;

3. ich obzvlášť dávali do pozornosti verejným orgánom, novým komunikačným a informačným odvetviam a užívateľom.

Dodatok k Odporúčaniu č. R (99) 14**Smernice pre európsku politiku na implementáciu princípu všeobecných služieb týkajúcich sa nových komunikačných a informačných služieb***Princíp 1 – Prístup*

1. Členské štáty by mali podporovať tvorbu a správu bodov verejného prístupu tak, aby zabezpečovali prístup pre všetkých k minimálnemu súboru komunikačných a informačných služieb v súlade s princípom univerzálnych spoločenských služieb.

Toto by malo zahŕňať podporovanie verejných správ, vzdelávacích inštitúcií a súkromných vlastníkov prístupových zariadení k novým komunikačným a informačným službám, aby široká verejnosť mohla využívať tieto zariadenia.

2. Členské štáty by mali podporovať zriaďovanie primeraných a medzinárodne prepojených sietí pre nové komunikačné a informačné služby a zvlášť ich rozširovanie na územia so slabou komunikačnou a informačnou infraštruktúrou.

3. Členské štáty by mali podporovať vytváranie primeraných zariadení pre prístup k novým komunikačným a informačným službám pri užívateľoch, ktorí si vyžadujú podporu.

Princíp 2 – Obsah a služby

1. Členské štáty by mali podporovať verejné orgány na celoštátnej, regionálnej a lokálnej úrovni, aby prostredníctvom nových komunikačných a informačných služieb poskytovali širokej verejnosti nasledovný obsah a služby:

a. informácie verejného významu;

b. informácie o týchto verejných orgánoch, ich činnosti a spôsobe, akým môže s nimi ktokoľvek komunikovať prostredníctvom nových komunikačných a informačných služieb alebo pomocou tradičných prostriedkov;

c. možnosť sledovať administratívne postupy a postupy medzi jednotlivcami a týmito verejnými orgánmi, ako je spracovanie jednotlivých požiadaviek a vydávanie verejných zákonov, pokiaľ si národné právo nevyžaduje fyzickú prítomnosť príslušných osôb;

d. všeobecné informácie potrebné na demokratický proces.

2. Služby uvedené v odseku (1) nenahrádzajú tradičné spôsoby komunikácie s verejnými orgánmi písomnou formou alebo formou osobného styku, ako aj poskytovanie informácií verejnými orgánmi prostredníctvom tradičných mediálnych a oficiálnych publikácií.

3. Členské štáty by mali podporovať vzdelávacie inštitúcie, aby svoje služby odovzdávali širokej verejnosti prostredníctvom nových komunikačných a informačných služieb.

4. Členské štáty by mali podporovať kultúrne inštitúcie, ako sú knižnice, múzeá a divadlá, aby poskytovali služby širokej verejnosti prostredníctvom nových komunikačných a informačných služieb.

Princíp 3 – Informácie a školenie

1. Členské štáty by mali propagovať informácie o bodoch verejného prístupu uvedených v princípe 1, ktorých obsah a služby sú k dispozícii prostredníctvom týchto prístupových bodov, ako aj informácie o prostriedkoch prístupu a možných obmedzeniach.

2. Členské štáty by mali odporúčať školenie pre všetkých, ktorí používajú body verejného prístupu uvedené v princípe 1, ako aj služby, ku ktorým je možný prístup prostredníctvom týchto prístupových bodov, pričom sa zohľadňuje charakter týchto služieb a dôsledky spojené s ich používaním.

3. Členské štáty by mali zvážiť zahrnutie vzdelania týkajúceho sa nových komunikačných a informačných technológií a služieb do školských osnov, ako aj inštitúcií pre ďalšie vzdelávanie alebo vzdelávanie dospelých.

Princíp 4 – Financovanie nákladov na univerzálne služby pre spoločnosť

1. Členské štáty by mali uplatňovať vhodné spôsoby financovania implementácie princípu univerzálnych služieb pre spoločnosť, ako je udeľovanie pôžičiek alebo daňových pohnútok, kombinované verejné a súkromné dotovanie alebo súkromné dotovanie vrátane sponzorovania.

2. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby poskytovanie finančnej podpory a sponzorovanie nevedlo k akémukoľvek nevhodnému vplyvu na implementáciu princípu univerzálnych služieb pre verejnosť.

Princíp 5 – Informácie, ktoré sa majú poskytovať Rade Európy

Členské štáty by mali informovať generálneho tajomníka Rady Európy o implementácii týchto princípov s ohľadom na ich pravidelné vyhodnocovanie a možné dopĺňanie v budúcnosti, ako aj dosahovanie spoločných a koherentných európskych postupov pri implementácii univerzálnych služieb pre verejnosť.

Z anglického originálu Recommendation No. R (99)14 of the Committee of Ministers to Member States on Universal Community Service concerning New Communication and Information Services preložili Mgr. Alexandra Nováková a PhDr. Denisa Vlková.

RADA EURÓPY VÝBOR MINISTROV

ODPORÚČANIE Č. R (99) 15 VÝBORU MINISTROV ČLENSKÝM ŠTÁTOM O OPATRENIACH TÝKAJÚCICH SA MEDIÁLNEHO VYKRYTIA VOLEBNEJ KAMPANE

(Prijaté Výborom ministrov dňa 9. septembra 1999 na 678. zasadnutí zástupcov ministrov)

Výbor ministrov podľa ustanovení článku 15 Štatútu Rady Európy,
upozorňujúc na dôležitú úlohu médií v moderných spoločnostiach, zvlášť v čase volieb;
zdôrazňujúc, že základný princíp redaktorskej nezávislosti médií má osobitný význam v období volieb;

uvedomujúc si potrebu zohľadňovať závažné rozdiely, ktoré existujú medzi tlačnými a elektronickými médiami (t. j. médiami zabezpečujúcimi vysielanie);

zdôrazňujúc, že vykrytie volieb elektronickými médiami musí byť primerané, vyvážené a nestranné;
berúc do úvahy, že verejnoprávni vysielatelia nesú osobitnú zodpovednosť za primerané a dôkladné vykrytie volieb v programoch, čo môže zahŕňať pridelovanie voľného vysielacieho času politickým stranám a kandidátom;

upozorňujúc na to, že osobitnú pozornosť treba venovať istým špecifickým charakteristikám vykrytievania volebných kampaní, ako je šírenie prieskumov verejnej mienky, platená politická reklama, právo na odpoveď, deň obmedzenia a poskytovanie predvolebného času;

podčiarkujúc dôležitú úlohu samoregulačných opatrení samotných mediálnych profesionálov, napr. vo forme spoločenského kódexu, ktorý stanovuje smernice na zodpovedne, dostatočne a regulérne riadené volebné kampane;

uvedomujúc si komplementárny charakter regulačných a samoregulačných opatrení v tejto oblasti;
sú presvedčený o užitočnosti vhodných rámcov na mediálne vykrytie volieb, aby sa prispelo k slobodným a demokratickým voľbám, so zreteľom na rozdielne právne a praktické prístupy členských štátov v tejto oblasti, pričom toto vykrytie môže podliehať rôznym právnym rezortom;

pripúšťajúc, že akýkoľvek rámec pri vykrytí volieb musí rešpektovať základný princíp slobody prejavu, ktorý zaručuje článok 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, tak ako to vysvetľuje Európsky súd pre ľudské práva;

odvolávajú sa na základné princípy obsiahnuté v Rezolúcii č. 2, ktorá bola prijatá na 4. ministerskej konferencii o masmediálnej politike (Praha december 1994) a v Odporúčaní č. R (96) 10 Výboru ministrov členským štátom o zabezpečení nezávislosti verejnoprávneho vysielania,

odporúča, aby vlády členských štátov zohľadnili princípy čestnosti, vyváženosti a nestrannosti pri vykrytí volebných kampaní médiami a zvažili prijatie opatrení na implementáciu týchto princípov do ich domáceho práva alebo praxe, kde je to vhodné, a v súlade s ústavným právom.

Dodatok k Odporúčaniu č. R (99) 15

Rozsah odporúčania

Princípy čestnosti, vyváženosti a nestrannosti pri vykrývaní volebných kampaní médiami platia pre všetky typy politických volieb, ktoré prebiehajú v členských štátoch, t. j. pre prezidentské, legislatívne, regionálne, a tam, kde je to možné, pre lokálne voľby a politické referendá.

Tieto princípy by sa mali uplatniť aj vtedy, ak sa to týka volieb, ktoré sa odohrávajú v zahraničí a zvlášť vtedy, ak tieto médiá oslovujú občanov krajiny, v ktorej sa voľby odohrávajú.

I. Opatrenia týkajúce sa tlačенých médií

1. Sloboda tlače

Regulačné rámce mediálneho vykrytia volieb nesmú zasahovať do redakčnej nezávislosti novín a časopisov ani do ich práva vyjadrovať akúkoľvek politickú preferenciu.

2. Tlačené mediálne výstupy, ktoré vlastní verejné orgány

Členské štáty by mali prijať také opatrenia, prostredníctvom ktorých by tlačené mediálne výstupy vo vlastníctve verejných orgánov a pri vykrývaní volebných kampaní mali pôsobiť čestne, vyvážené a nestranne, bez diskriminácie či podpory konkrétnej politickej strany alebo kandidáta.

Ak takéto mediálne výstupy uvedú politickú reklamu vo svojich vydaniach, mali by potom zabezpečiť, aby sa ku všetkým uchádzajúcim politickým subjektom a stranám, ktoré požadujú zakúpenie reklamného priestoru, pristupovalo rovnakým spôsobom a bez diskriminácie.

II. Opatrenia týkajúce sa elektronických médií

1. Všeobecný rámec

Počas volebných kampaní by mali regulačné rámce podporovať a uľahčovať pluralistické vyjadrovanie názorov prostredníctvom elektronických médií.

Za prísneho dodržiavania redakčnej nezávislosti vysielateľov by mali regulačné rámce taktiež zabezpečovať povinnosť vykrývať volebné kampane čestným, vyváženým a nestranným spôsobom v celkových programových službách vysielateľov. Takáto povinnosť sa týka tak verejnoprávnych vysielateľov, ako i súkromných vysielateľov na ich príslušných prenosových územiach.

V členských štátoch, v ktorých sa pojem predvolebné obdobie definuje v rámci domácej legislatívy, pravidlá o čestnom, vyváženom a nestrannom vykrývaní volebných kampaní elektronickými médiami platia taktiež pre toto obdobie.

2. Spravodajstvo a aktuálna publicistika

Ak to samoregulácia nezabezpečuje, členské štáty by mali prijať opatrenia, prostredníctvom ktorých by mali verejní i súkromní vysielatelia vo svojich spravodajských programoch a v programoch aktuálnej publicistiky, vrátane diskusných programov, ako sú debaty a interview, počas volebného obdobia prinášať informácie obzvlášť čestným, vyváženým a nestranným spôsobom.

Počas takýchto programov by vysielatelia nemali privilegovať verejné orgány. Zabezpečuje sa to predovšetkým prostredníctvom vhodných samoregulačných opatrení. Ak je to vhodné, členské štáty môžu preveriť, či sú príslušné orgány, ktoré monitorujú vykrývanie volieb, oprávnené zasahovať pri odstraňovaní možných nedostatkov.

3. Ostatné programy

Osobitnú pozornosť treba venovať odlišným programom, ako sú spravodajské a programy aktuálnej publicistiky, a tým, ktoré sú priamo spojené s kampaňou a ktoré by tiež mohli ovplyvniť postoje voličov.

4. Voľné vysielacie časy pre politické strany/kandidátov v médiách zameraných na verejné vysielanie

Členské štáty by mali preveriť, či je vhodné, aby sa do ich regulačných rámcov zahrnuli predpisy, prostredníctvom ktorých by sa sprístupňoval vysielací čas pre politické strany/kandidátov na verejné vysielacie služby počas volebného obdobia.

Prideľovanie takéhoto vysielacieho času by sa malo realizovať čestne a nediskriminačne, na základe jednoznačných a objektívnych kritérií.

5. Platená politická reklama

V členských štátoch, v ktorých majú politické strany a kandidáti povolené kupovať si reklamný priestor na volebné účely, regulačné rámce by mali zabezpečiť:

– všetkým uchádzajúcim sa stranám za rovnakých podmienok a za rovnaké poplatky možnosť kupovať si reklamný priestor;

– informovať verejnosť o tom, že daná správa je platenou politickou reklamou.

Členské štáty môžu zvážiť zahrnutie predpisu do svojich regulačných rámcov, ktorý by uvádzal limit pre množstvo reklamného priestoru, ktoré si daná strana alebo kandidát môže kúpiť.

III. Opatrenia týkajúce sa tlačných a elektronických médií

1. „Deň obmedzenia“

Členské štáty môžu zvážiť, či je vhodné, aby bol do ich regulačných rámcov zahrnutý zákaz šírenia stranických volebných príspevkov deň pred voľbami.

2. Prieskumy verejnej mienky

Regulačné alebo samoregulačné rámce by mali zabezpečiť, aby médiá pri šírení výsledkov prieskumov verejnej mienky poskytovali verejnosti dostatočné informácie, na základe ktorých by verejnosť posúdila hodnotu takýchto prieskumov. V týchto informáciách sa môže:

– menovať politická strana a iná organizácia alebo osoba, ktorá dala príkaz na realizáciu prieskumu verejnej mienky a zaplatila zaň;

– identifikovať organizáciu, ktorá realizuje prieskum verejnej mienky, a použitá metodológia;

– uvádzať vzorka a hranica chyby prieskumu verejnej mienky;

– uvádzať termín a čas, kedy sa prieskum verejnej mienky vykonával.

O všetkých ostatných záležitostiach, ktoré sa týkajú spôsobu, akým médiá prezentujú výsledky prieskumov verejnej mienky, rozhodujú samotné médiá.

Každé obmedzenie, ktoré vydajú členské štáty a prostredníctvom ktorého sa zakazuje uverejnenie alebo odvysielanie prieskumov verejnej mienky (na volebné účely) vo volebný deň alebo počas niekoľkých dní pred voľbami, musí byť v súlade s článkom 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, tak ako to vysvetľuje Európsky súd pre ľudské práva.

Podobne, pokiaľ ide o vydané prieskumy verejnej mienky, členské štáty môžu rozhodnúť o zákaze podávania informácií médiami o výsledkoch takýchto prieskumov verejnej mienky, pokiaľ sa neuzatvoria všetky pôsobiská, na ktorých sa realizuje prieskum verejnej mienky.

3. Právo na odpoveď

Počas stanoveného krátkeho obdobia volebnej kampane musí byť každému kandidátovi alebo politickej strane, ktorá má právo na odpoveď na základe národného práva alebo systémov, umožnené uplatňovať toto právo počas volebnej kampane.

IV. Opatrenia na ochranu médií počas volebného obdobia

1. Nezasahovanie verejných orgánov

Verejné orgány by sa mali zdržať zasahovania do aktivít novinárov a ostatného mediálneho personálu s ohľadom na ovplyvňovanie volieb.

2. Ochrana proti útokom, vydieraniu alebo iným nezákonným tlakom na médiá

Verejné orgány by mali podniknúť vhodné kroky na účinnú ochranu novinárov a ostatného mediálneho personálu a budov, v ktorých sídlia, keďže sa predpokladá, že táto ochrana zohráva počas volieb dôležitejšiu úlohu ako v čase, keď neprebíhajú voľby.

Z anglického originálu Recommendation No. R (99)15 of the Committee of Ministers to Member States on Measures concerning Media Coverage of Election Campaigns preložili Mgr. Alexandra Nováková a PhDr. Denisa Vlková.

DEKLARÁCIA O VYUŽITÍ ROZHLASOVÝCH A TELEVÍZNYCH PRODUKTOV CHRÁNENÝCH AUTORSKÝM PRÁVOM A UCHOVÁVANÝCH V ARCHÍVOCH VYSIELACÍCH ORGANIZÁCIÍ (Prijaté Výborom ministrov dňa 9. septembra 1999 na 678. zasadaní zástupcov ministrov)

Výbor ministrov Rady Európy,

odvolávajúc sa na to, že autorské právo a príbuzné práva sú podkladom na tvorbu, produkciu a šírenie rozhlasových a televíznych produktov v Európe a že je potrebné garantovať primeranú ochranu držiteľov práv a zároveň rozširovať možnosti ponuky rozhlasových a televíznych produktov verejnosti prostredníctvom príležitostí, ktoré ponúka technický rozvoj,

poznajúc,

že mnohí vysielatelia uchovávajú vo svojom archíve množstvo, často značné, rozhlasových a televíznych produktov, ktoré sú súčasťou národného a európskeho kultúrneho dedičstva, a že sú medzi nimi produkty významnej kultúrnej, vzdelávacej a informatívnej hodnoty;

že je potrebné distribuovať pre verejnosť programový materiál európskeho pôvodu prostredníctvom digitalizácie a nových elektronických médií;

že takéto programy môžu mať veľký význam pre využitie prostredníctvom vyššie uvedených spôsobov distribúcie a zdôrazňujú požiadavku pripravovať nové európske rozhlasové a televízne produkcie, čo by malo umožniť využitie európskeho audiovizuálneho dedičstva;

že v minulosti, počas produkcie a pre okolnosti, ktoré v tom čase existovali, vysielatelia mohli nadobudnúť práva od rôznych programových prispievateľov iba pre rozhlasové a/alebo televízne bezdrôtové vysielanie alebo káblové vysielanie či vysielanie prostredníctvom optického vlákna (vysielanie káblového pôvodu);

že takéto práva boli časovo obmedzené a/alebo obmedzené na určitý počet prenosov a/alebo určité geografické územie;

že následkom toho títo vysielatelia nevlastnia všetky príslušné práva jednotlivých programových prispievateľov na svoje predchádzajúce produkty v rozhlasových a televíznych archívoch, ktoré by umožňovali ich použitie v nových úpravách;

že inkasné spoločnosti alebo ich zastupujúce orgány nevyhnutne nevlastnia alebo nezastupujú vyššie uvedené práva na takéto archívne produkty, alebo nie pre každú kategóriu príslušných držiteľov práv;

že pri danom počte potenciálnych príslušných držiteľov práv je v podstate alebo prakticky, za podmienok, ktoré sa ešte z ekonomického hľadiska vyplácajú, nemožné, aby príslušní vysielatelia v mnohých krajinách identifikovali či našli jednotlivých programových prispievateľov alebo ich nástupcov a rokovali s nimi;

že výsledkom toho je vznik rizika, pri ktorom významné množstvo produktov kultúrnej, vzdelávacej alebo informatívnej hodnoty, vytvorených európskymi vysielateľmi, zostane v ich archívoch až do uplynutia doby platnosti ochrany autorského práva a príbuzných práv spojených s týmito produktmi;

a že následne sa tieto produkty alebo ich príslušné časti nemôžu ponúkať verejnosti v novom digitálnom prostredí,

pripúšťa, že táto situácia je vo všeobecnosti neželateľná, a preto je potrebné o nej rokovať a v prípade potreby ju kedykoľvek riešiť,

oceňuje však,

že tieto produkty môžu mať značnú hodnotu;

že autorské právo a príbuzné práva sú základné vlastnícke práva, ktoré umožňujú vlastníkom s výlučným právom rozhodovať o použití ich majetku a uplatňovať právo na odmenu;

že principiálne by sa na vysielateľov i organizácie zastupujúce záujmy držiteľov práv malo naliehať, aby vynaložili maximálne úsilie na identifikáciu potenciálnych držiteľov práv a na dosiahnutie zmluvných riešení,

uvedomuje si, že napriek takémuto úsiliu sa za istých okolností môže ukázať, že nie je možné získať potrebné oprávnenia a objasniť potrebné práva, okrem iného preto, že nie všetci zainteresovaní držiteľia práv môžu byť identifikovaní,

má na zreteli rozdielne právne a iné situácie v členských štátoch Rady Európy,

zdôrazňuje povinnosti, ktoré majú členské štáty Rady Európy na základe medzinárodných dohôd, konvencií a iných medzinárodných dokumentov v oblasti autorského práva a príbuzných práv,

vyzýva členské štáty, aby monitorovali túto otázku z vlastnej perspektívy a na základe vlastných právnych tradícií a praktík,

povzbudzuje držiteľov práv a/alebo ich zastupujúce organizácie na jednej strane a vysielateľov a/alebo ich zastupujúce organizácie na strane druhej, aby začali rokovať s cieľom nájsť uspokojivé a realizovateľné zmluvné riešenie,

vyzýva členské štáty, aby pri vyššie spomenutých problémoch a prekážkach, pre ktoré sa nenašli žiadne vhodné riešenia, uplatnili, a ak je to vhodné, vyvinuli iniciatívy na nápravu tejto situácie v súlade s ich povinnosťami vyplývajúcimi z medzinárodných konvencií a iných právnych dokumentov v oblasti autorského práva a príbuzných práv a zohľadnili pri tom aj príslušné práva držiteľov práv a zákonné záujmy verejnosti,

rozhodne, či v adekvátnom čase zhodnotí túto situáciu a vznesie úsudok o tom, či sa majú podniknúť potrebné kroky na úrovni Rady Európy po následných konzultáciách so všetkými zainteresovanými stranami.

Z anglického originálu Declaration on the Exploitation of Protected Radio and Television Productions held in the Archives of Broadcasting Organisations preložili Mgr. Alexandra Nováková a PhDr. Denisa Vlková.

Mediálne informačné centrum
Pionierska 4, 812 46 Bratislava

ADRESÁR MÉDIÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY 2000

Adresár médií Slovenskej republiky 2000 vydáva **Mediálne informačné centrum**.

Je určený vydavateľom, tlačovým tajomníkom, pracovníkom v oblasti reklamy, marketingu a public relations, ako i širokej verejnosti, zaujímajúcej sa o tlač, rozhlas a televíziu na Slovensku.

Štruktúra údajov:

- I. Periodická tlač**
- II. Vydavatelia a vydavateľstvá periodickej tlače**
- III. Rozhlasové a televízne vysielanie**
- IV. Mediálne inštitúcie**
- V. Reklamné agentúry**
- VI. Register periodickej tlače**

Záujemcovia si môžu Adresár médií SR 2000 zakúpiť v **knižnej** alebo **elektronickej verzii**.

Cenová ponuka:

kniha	300,-Sk
balík /kniha + CD-ROM	500,-Sk
CD-ROM	400,-Sk
CD-ROM /máj + september	600,-Sk

Produkt si môžete *písomne objednať* alebo priamo *zakúpiť* na adrese:

Mediálne informačné centrum, Odbor mediálnych informácií, Pionierska 4, 812 46 Bratislava

Tel.: 07/4437 2301, 4445 5324 Fax: 07/4437 2301

e-mail: onid@micsk.sk

<http://www.micsk.sk>